րայ Սախրա կոչեցեալ, և այրեաց զմի մասն ձեղուան նորին, եւ Սուլթանն ետ նորոգել զայն։ Սա եբարձ հրամարտակաւ զզրկանս և զանիրաւութիւնս 'ի բնակչաց Երուսաղէմի, և ետ գրել զայն 'ի վերայ արձանի և ագուցանել յորմն Տաճարին մերձ 'ի դուռն Սինսիլէ կոչեցեալ։ Ցետ այնորիկ առաքեաց զմի ոմն 'ի մեծամեծաց իւրոց հրովարտակաւ յԵրուսաղէմ, 'ի քննել առնուլ զվանօրայս քրիստոնէից, քակել և կործանել զնոր շինուածս եթէ գտանիցէ 'ի նոսա։ Եկեալ առնն քակեաց զսեղխ ինչ, զոր շինեալ էին Լատինք 'ի Սիօնի, էառ 'ի ձեռաց նոցա զգերեզմանն Դաւթի․ և բրեալ եհան զոսկերս կրօնաւորաց, որք թաղեալ էին առ շիրմաւ նորին։ Եւ առ զմի մասն վանաց Ասորւոց և կարգեաց զայն 'ի մզկիթ, բարուրելով թէ՝ յառաջմանէ լեալ իցէ նա մզկիթ և մտեալ 'ի վանս, և յանձն արար Շէյխի ուրումն լինել աղօթարան այլազգեաց․ քակեաց զնոր շինուածս վանաց Բեթղեհէմի, և տաճարին Ս․ Ցարութեան, եբարձ անտի զփայտաշէն փոնդակն (Տրապիզին) որ 'ի շրջապատս մեծի գմբեթին, և ետ տանել զայն 'ի մզկիթն Օմարայ բազմութեամբ եւ աղաղակաւ, արար քննութիւն բովանդակ վանօրէից քրիստոնէից, եւ կործանեաց զնոր շինուածս զորս եգիտ 'ի նոսա։ Ցուցեալ Արաբացի պատմիչն թէ՝ 'ի սմին ժամանակի անկեալ էր երկպառակութիւն և խռովութիւն 'ի մէջ քրիստոնէից՝ (1468)․ 'ի թուին Հիճրէթի՝ ٨٥٦։

Սոյն այս Մէլիք Ջահր՝ որ էառ զԳողգոթայն 'ի ձեռաց Հայոց և ետ զայն ազգին Վրաց, արար և բարութիւնս ինչ միաբանացն Հայոց՝ զոր խնդրեցին 'ի նմանէ, զի 'ի սմին ժամանակի այլազգիք կամէին 'ի կապալի (տաման) առնուլ զվանս Ս․ Յակոբայ, եւ արկանել զայն ընդ քաղաքական հարկաւ․ սա արգել հրովարտակաւ և անիծիւք փակեաց զայնպիսի զրկանս և զանիրաւութիւնս որոց հենարեն, որոյ պատճէնն արձանագրեալ կայ 'ի ներքին կողմ արտաքին մեծի դրան վանաց 'ի ճակատ որմոյն, որ ունի օրինակ զայս։

برز مرسوم مولانا السلطان الملك الظاهر ابو سعيد محمد چقمق
عز نصره بابطال ما احدثه ابو الخير ابن النحاس من ضمان مار يعقوب